

ფრომეტი

სამკვეთ დღე მარშაბათს გარდა

შპსი განცხადების...
ერთ ასოზე 1 კაპ., გუგულის...
ცეროთი—5 კაპ., პატარათი—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გა-
ასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდად
გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდე-
ლი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნ-
დება.

სალკე ნომერი ღირს შაურად.

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბაღის
ქუჩაზე, შ. შადინოვის სახლში, № 33.
ხელის-მოწერა მიიღება რედაქ-
ციაში. ბარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ
Тифлисъ. Въ редакцію „Дროება“.
გაზეთის ფასი: მთელის წლი-
სა—8 მ., ნახევარ წლისა—5 მ., სა-
მის თვის—3 მ., ერთის თვისა—1 მ.
სალკე ნომერი ღირს შაურად.

ნახევარი წლის ხელის-მოწერა „დროებაზე“

მიიღება რედაქციაში—ბაღის (სადო-
ვის) ქუჩაზე, შ. შადინოვის სახლებში,
№ 33.
შალაქს გარეშე მცხოვრებთა ამ აღ-
რესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: ВЪ Тиф-
лисъ. Въ редакцію газ. „Дროება“.
ფასი ნახევარ წლის გაზეთისა, ე. ი.
1 ივლისიდან წლის დამლევამდინ, გა-
ზეთით—ხუთი მანეთი.

ხელის - მოწერა

გაჭირავებულ მოკვლევითათვის.
სია მეთაობზე.
რედაქციამ მიიღო გუშინ სამოც-და-
თერთმეტი მან. და ორი შაური ბარის
უფზდის სოფელს რუისში მოგროვილი
მ. ღვეკანოზოვის კეთილმოზილურის
თაოსნობით.
აი სია შემწვირველებსა:
მაშა ღვეკანოზოვი—10 მან., ბიორგი

ღვეკანოზოვი—5 მან., ილია ღ. ციცი-
ვილი—3 მან., ღიმ. ღვეკანოზოვი—3,
სოფიო ღვეკანოზოვისა—3, ბარბარე ღ-
ვეკანოზოვის—3, ანნა მამაცაშვილისა—2
მან., ქეატ. სამთლიკუდოვისა—2, მანო
ხიმშიაშვილი—2;
ითოთ მანეთი შემოსწირეს: სიღონია
დათისაშვილისამ, სანდრო გვარამაძემ,
ღვით ღვე. ღვეკანოზოვმა, სალოპე, ან-
ნა სააკ. და ალათია მამაცაშვილებმა,
ივ. ბ. ქლიმიევმა, მარინკა ლოლასამ,
მარინე ბიუნაშვილისამ, საშა გვარამა-
ძისამ, მაიორმა ღვეკანოზოვმა, სოლომონ
ღაფქვიევმა, იოსებ ქამოევმა, ივანე და
სანდრო ბერუაშვილებმა, ბიორგი, ივანე
და ბაგო შობლიანძეებმა, მასილ ღუ-
რულიმ, იოსებ ტატულაშვილმა, მის.
ბარიშვილია, ივ. კეჩუაშვილმა, იობ
ღადიანძემ, თეიმურაზ ძაპანაძემ, პოეტ-
ალამ (?) და ბიორგი ჩუბინიშვილმა;
ათ-ათი შაური შემოსწირეს: მისილ
და მინაღორა ქლიმიევებმა, იოსებ ინა-
ურიმ, შურაბ ტეხაშვილმა და ალექს.
შაველენიშვილმა; ბიორგი ლომაურმა
სამი აბაზი:
მორარი აბაზი: აბრ. ბუჭულაშვი-
ლმა, ივანე პალიაშვილმა, ბლახა შიო-
რელიმ და ტატო ჩიქლაძემ; შვიდი შაუ-
რი პაულე შიორელიმ; ექსი შაური ზა-

ქარია თედელურმა.
ითოთ აბაზი: მართა და ბიგო ბელ-
ღიაშვილებმა, ტატო გვარამაძემ, მოსეს
ღოვლათბეგოვმა, ზაქარია აზარბეგოვმა,
მის. ბათიევმა, სოლომონ ზუბაშვილმა,
მანო ბედელურმა, მელქო ბოგიაშვილ-
მა, ნიკო სხასტელმა, ილია გვარამაძემ,
ილოარიონ მერებაშვილმა, ლევან ასატუ-
როვმა, სოფიო ბასიშვილისამ, ტეტია
და მოსე ნატრიაშვილებმა, ნონია ღალა-
ქიშვილმა, ბუჯანა ბოგიაშვილმა, ალექს.
როსტევეანოვმა, წყალობა და ზაქარია
ქოქლაშვილებმა და ღათა შობლიანძემ.
სამ-სამი შაური: ბლახა შიორაშვილმა,
ბაგო წერეთელაშვილმა, მის. აუქომა,
მელქუაშვილმა, ზაქარია ლომაურმა, მა-
ნო და ბაბრ. მელქუაშვილებმა, ივ. ბე-
რუაშვილმა და ბიორ. აღრიჭაშვილმა.
მორარი შაური: ღიმიტრი მლოჩინმა,
ნენე ბაგნიძისამ, ივ. ბარიშვილმა, ბაგა
ტერტრაშვილმა, ივ. შიტიაშვილმა, ბი-
ორგი წიქარიძემ, მოსიკა ჯაღბორდიმ
და სოლ. მურთიშვილმა.
ბოდიალამ—8 კაპ., ივ. ჭოლბორ-
დიმ—7 კაპ. სხვირხედ სხვირმა (?)—3 კ.
სულ — — — — 71 მან. 10 კაპ.
აღრინდელი იყო— 431 „ 84 „
სულ არის—502 მან. და 94 კაპ

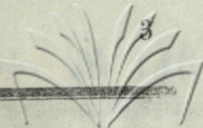
ფელტონი

კაიროლის სახლობა
(ბარბელებმა)

1859 წელს ბარიბალდომ შეადგინა
რევოლიუციონერებისაგან რამდენიმე
პოლკი „პლპისის მსროლელებისა.“
მარნესტო და ბენედეტო ირიცხებო-
დნენ ამ პოლკში, უკანასკნელი უბრა-
ლო სალდათად, თუმცა ათის წლის წი-
ნათ მიეღო კაპიტნის ჩინი. მესამე ძმა,
ლუიჯი, რომელმაც კარგათ იცოდა მა-
თემატიკა და იყო ნასწავლი სამხედრო
შკოლაში, შევიდა ვაწროთენილ არმიასში.
მეოთხე ძმა, მარკო, ჯერ დარჩა ლამ-
ბარდიაში რევოლიუციის მომხრეების მო-
საგროებლად და მერე კი მიემხრო თა-
ვის ორ უფროს ძმას და შევიდა „პლ-
პისის მსროლელთა“ პოლკში. უკანასკნე-
ლი ძმა, ჯოვანი, სწუხდა, რომ, ახალ-
გაზღობის გამო, ვერ მიდიოდა ომში;
დედამ გაგზავნა ის ტურინის არტილე-
რიის შკოლაში.

23 მარტს ავსტრიის ყაზარმის აფიც-
რები მერვში ათავებდნენ ვაზამა, რო-
ცა ერთბაშად წაადგა იმათ თავს ერთი
დაუპატივებელი სტუმარი.
— მინა ბრძანდებით? ჰკითხეს იმას.
— თქვენ ხართ ჩემი ტყვენი, უთხრა
სტუმარმა. მე ვარ ბარიბალდი...
აფიცრები დაემოხრჩილნენ იმას, რად-
განაც ვგონათ, რომ ბარიბალდი მთელი
თავის ჯარით იყო, მაგრამ ის მერვში
სრულებით მარტო მივიდა. იმის აღ-
პის მსროლელნი მოვიდნენ ერთი საა-
თის შემდეგ და დაიჭირეს ქალაქი მაქ-
ტორ-მანუილის სახელობით. მორგეზე
მხიარულებდა ორი დღე, ვინამ გაიგებ-
დნენ 25 მარტს, რომ ავსტრიელები მო-
დიანო. სიჩქარით ააშენეს ბარბიკადები
ბომის გზაზე, და იქ ელოდნენ მტერს
ვოლონტიორები.
მათენებისას ავსტრიელები მოვიდნენ,
შრბანი წინ მოუძღოდა ამათ. იმათა
ჰქედნათ ზარბაზნები; იტალიელებს კი
მარტო ხიშტები და ვაჟაკოცობა.
ძმები ძაიროლები პირველ რიგში იყ-
ვნენ და თავიანთ ძმა-ამხანაგებს თავის
მაგალითთა და სიტყვით ამხნეებდნენ.

ავსტრიელები ჯერ იერიშით მოვიდნენ,
მაგრამ ცოტა ხანს შემდეგ ძლივს უშაგ-
რდებოდნენ იტალიელებს. მორი ძმა, მარ-
ნესტო და მარკო, ყველაზე წინ იბრ-
ძოდნენ. შეცრად მოისმა მამა-კედავის
ხმა:
— ბაუმჯოს იტალიას!
და უფროსი ძმა წაიქცა. მორი ტყვია
ერთად მოხვდა იმას გულში. მარკომ
დაკოცნა გადაყვითლებული სახე ძმისა
და გადასცა მამა-კედავი იმათ, ვისაც
უნდა გადაეტანათ, თითონ კი უცრემ-
ლოთ წავიდა წინა. სამი საათის ომის
შემდეგ, ავსტრიელები გაიქცნენ.
მარნესტო იყო საყვარელი ახალგაზდა
კაცი, ცოტა გულ-დახურული, თითქო
გრძნობდარ სიკვდილის სახლოვეს. იმას
დაეწერა ანდერძი, რომელშიაც არც ერთი
თავისიანი არ დავიწყებოდა და ეთ-
ხონა, რომ გაეყოთ იმათ შუა იმისი
მცირე ქონება. უკანასკნელი სიტყვა იმი-
სი იყო მიმართული „ერთის და განუ-
ყოფელის წმინდა იტალიისადმი!“
მილაფრანკის შერიგების შემდეგ, პლ-
პისის მსროლელნი დაითხოვეს ბენედეტ-
ტო და მარკო დაღონებულნი დაბრუნ-

რემ ხალხი ბლომად მოვა და ამნა-
ირად ჩვენს ღირსეულ მოქალაქეებს
შემწეობას აღმოუჩინესო.

„დროების“ კორექტივი

მ. შ. მ. შ. მით წელი-
წოდებულ შენობა, რაც მზურგეთის გამსეს-
ხებელ-შემნახველ ამხანაგობას არსე-
ბობს, მაგრამ მისი მოქმედება ისე უჩი-
ნარია, წევრები მას ისე ცოტა ჰყავს,
რომ მისი არსებობა არამთუ „დროე-
ბის“ მკითხველებს უშეცდეს ნაწილს არ
ეცოდინება, არამედ თუ „მზურ-
გეთშივე ძლიერ ცოტანი არიან იმის
მცოდნე.

მიზეზი ამხანაგობის ამისთანა მდგო-
მარობისა ერთის მხრით არის, ჩემის
აზრით, მოთავეების გულ-კრილობა. რამ-
დენად ამ მოთავეებმა პირველად ენერ-
გიულად და გულ-ხუტრულად დაიწყეს
საქმე, იმდენად ეხლა იგინი ხელ-ამგე-
ბულები და გულ-აქურგებულები არიან
მახედ

მეორეს მხრით ამხანაგობას ძლიერ
უშლიან ხელს ზოგიერთი გარეშე პი-
რები, რომელთაც სხვა-და-სხვა მიზეზე-
ბის გამო თვითონ არ მიუღიანთ მოწა-
წილეობა ამხანაგობაში და სურსთ, რომ
არც სხვებმა მიიღონ. ამისათვის იგინი
ქადაგობენ, რომ ამხანაგობა ვერაფე-
თარ სარგებლობას ვერ მოიტანსო: იქ
შეტანილი ფული დაკარგულიაო; თუ
ეს ამხანაგობა რამე სასარგებლო ყოფი-
ლიყო, იმაში მიიღებდნენ მოწაწი-
ლეობას ეს და ეს საპატიო (ჩინიანებს
ასახელებენ) კაცებიო, და სხვ. სამწუხა-
როდ, ამისთანა შექადაგებელი ბლომად
პოულობენ თავის თანამგობრებს.
მაგრამ იმათ ვერ შესძლეს მზურგეთის
გამსესხებელ-შემნახველ ამხანაგობის სრუ-
ლებით გაუქმება.

ამ გაუქმების მიზეზი, როგორც სჩანს,
იქნება იქერეთის ეპისკოპოსი. მკითხვე-
ლი გაკვირდება ამისთანა დამოკიდებუ-
ლებზე მზურგეთის გამსესხებელ-შემ-
ნახველ ამხანაგობისა და იქერეთის ეპის-
კოპოსის შორის; მაგრამ მე ეხლავე
განუმარტებ, თუ რაში მდგომარეობს
საქმე.

ამხანაგობის დაარსებისათნავე „დრო-
ებაში“ მოხსენებული იყო, რომ ბა-
რიელ ეპისკოპოსმა კასისთვის საჭირო
წიგნების მოსაპოვებლად შესწირაო ამ-
ხანაგობას, მაგონია, ათასი მანეთიო;
მაგრამ ეს ცნობა არ გამოვიდა მართა-
ლი. ეპისკოპოსს ამ ფულების შეწირვის
სურვილი არ ჰქონებია; იგი მხოლოდ
აძლევდა ამ ფულებს ამხანაგობას სეს-
ხად, მაგრამ იმისთანა პირობებით, რომ-
ლებზედაც ამხანაგობა ვერ დათანხმდა
და ამიტომაც ვერ მიიღო ეს ფულები.
საქმე კი ამით მაინც არ გათავებულა.

მზურგეთის გამსესხებელ-შემნახველი
ამხანაგობა აერცვლებს თავის მოქმედ-
ებას გარდა თვით ქალაქისა ოთხ სოფ-
ლის საზოგადოებებზე: შემოქმედის,
ლიხაურის, ღვებულის და ბახვის სოფ-

ლის საზოგადოებებზე. ამ უკანასკნელ
საზოგადოებაში, რომლიდაც არის
თვითონ ბაბრიელ ეპისკოპოსი, ამას
ჰყავს ბევრი ნათესავეები და სახლი-კა-
ცები. ამათა უშუამდგომლობით ამხანა-
გობის და ბაბრიელ ეპისკოპოსის შუ-
შემოხსენებულ ფულების შესახებ მო-
ლაპარაკებას აღარ აქვს დასაარული.

უკანასკნელი და გარდაწყვეტილი პი-
რობა, რომელსაც წინა-უღებს ეხლა
ბაბრიელ ეპისკოპოსი ამხანაგობას, მდგო-
მარეობს იმაში, რომ იგი შეიტანს ამ-
ხანაგობაში ათას ხუთას მანეთს იმ
შემთხვევაში, თუ ამხანაგობა გადატანი-
ლი იქნება ქ. მზურგეთიდან სოფელს
ბახვს. მაკითხვა, სინამდის იმ არ იქნე-
ბა გარდაწყვეტილი, დიდად ენებს ამხა-
ნაგობას, რადგანაც ბევრს სურს ამხანა-
გობაში მონაწილეობის მიღება, მაგრამ
ვერ გაუბედნიანთ, იმიტომ რომ არ იცი-
ან, სად იქნება ამხანაგობა და მასხა-
დამე არ იციან გამოსადეგი და სასარ-
გებლო იქნება მათთვის ეს ამხანაგობა,
თუ არა. აქიტომ სასურველია, რომ
ეს კითხვა მალე გადაწყვიტოს ამხანა-
გობის საზოგადო კრებამ.

ბახველები იმისთანა სიხარბით მოე-
ლიან ეპისკოპოსიდან უპირებულ ფუ-
ლებს და იმდენად დარწმუნებულნი არ-
იან, რომ მართა ეს ფულები საქმაო
იქნება ბახვში ამხანაგობის წარმატების-
თვის, რომ თავის სურვილს, ამ გზით
თუ იმ გზით უსათუოდ გაიყვანებენ.

მზურგეთის ამხანაგობის მთელად
გადატანა ბახვში ე. ი. ისე, რომ მის
მონაწილეებათ დარჩნენ იგივე საზო-
გადოებანი, რომელნიც ეხლა შეარ-
დგენენ მას, არ შეიძლება. უმთავრესი
მიზეზი ამისა არის ის, რომ ბახვი ძლი-
ერ მოშორებულია სხვა საზოგადოებე-
ზე, მზურგეთი კი შუაგულშია მზურ-
გეთი ყველაზე უფრო მოშორებუ-
ლი ბახვსა—რვა ვერაო; სხვა საზო-
გადოებებზე კი ორ ვერსიდან ექვს ვერ-
სამდე მეტით არ არის დაშორებული.
ბახვი კი ექვსი ვერსიდან თუთხმეტ
ვერსამდე არის დაშორებული სხვა სა-
ზოგადოებებზე. ამის შემდეგ ცხადია,
რომ უმეტეს ნაწილს ბახვი უფრო ემო-
რება, და ორიოდ მანეთის სასესხებ-
ლად იქ წასვლა გაუჭირდება.

ბარდა ამისა უეჭველია, რომ ქ.
მზურგეთში უფრო ადვილია ამხანა-
გობის საქმეების წარმოებისათვის მცოდ-
ნე და სანდო პირების შოვნა, ვიდრე
ბახვში. ამხანაგობის წევრები, გარდა
ბახველებისა, ამბობენ, რომ თუ ამხა-
ნაგობა ბახვში გადავიდაო, იქ ის ჩა-
უვარდებაო იქაურ მღვდლებს, რომელ-
ნიც, თუ სხვა რამ მიზეზის გამო არა,
ერთმანერთის ჯიბრით და ძტერობით
მაინც ხეიოს არ დააყრიანო მას. უნდა
მოგახსენოთ, რომ ბახვში სცნობრებენ
ერთის გვარის კაცები, რომელნიც უმე-
ტეს ნაწილად მღვდლები გახდნან.
რასაკვირველია, მათთვის საკმაო ეკლე-
სიები არ არის ამ სოფელში. აქიდგან
წარმოსდგება მათ შორის არსებობის-
თვის რძოლა ბინტირებს, მტერობას

და ჩხუბს მათ შორის ~~მართალია~~
აქვს ბოროტი ენები ~~მეტიერე~~
ზოგჯერ თვით ეკლესიაშიც გაშართუ-
ლაო ამ დეთას ძოსამსახურე კაცები
შუა მუშტი-კრავიო.

ბახველებს მათ ჩხება ერთა ღონის-
ძიება, ის, რომ დაანებონ თავი მზურ-
გეთის ამხანაგობას და თავისი საკუ-
თარა ამხანაგობა შეადგინონ. მაგრამ
მე მაგონია, რომ ამითი ვერცერთი მხა-
რე ვერ მოიკებს, ვერც მზურგეთის ამ-
ხანაგობა და ვერც ბახვისა. თუ ისინი
ერთად არიან და მაშინ ძლიერ არსე-
ბობს ამხანაგობა, როცა ძალა გაიყოფა;
მაშინ როგორღა შეიძლება მათი წარ-
მატება! ბახვს, ჩემის აზრით, მისი მსეს-
ხებელი ვერას უშველის, რაც უნდა
კეთილი იყოს იგი.

ამ რიგად ბაბრიელ ეპისკოპოსის ულ-
ტი-მატუმი მზურგეთის გამსესხებელ-
შემნახველ საზოგადოებისადმი ძლიერ
ენებს ამ უკანასკნელს და შეიძლება
კიდევაც იქნეს მიზეზი იმის დახურ-
ვისა.

რითი ახსნება ეპისკოპოსის ამისთან-
ა მეცადინეობა? საკვირველი არ არის
მისგან, რომ ოთხ საზოგადოების ინ-
ტერესს სწირავს მართა თავის სამშობ-
ლო სოფელს? საკვირალი არ არის მის-
გან ამისთანა ვიწრო მამულის-მოყვა-
რეობა? სამწუხაროდ, საკვირველს და
ახირებულ რასმეს ვხედავთ მისის მხრით
არა ამ საქციელში მართა, არამედ
მთელს მთა უკანასკნელ ცხოვრებაში,
მთელს მის აწინდელ მოქმედებაში, რომ-
ელზედაც ვიტყვი ორიოდ სიტყვას,
თუ მკითხველი არ გამიჩინსდება

—6— ლ—ქ.

(დასასრული შემდეგში)

განცხადება

გამგებელი კომიტეტი თბილისის
გუმბარის თავად-აზნაურთა საზო-
გადობისა უმსაწმინდად შემოქმე-
ბელთა მოსწავლეთათვის ამით აცხა-
დებს, რომ არძების შემოტანა ბავშვე-
ბის მიღებაზედ უკოლაში ამ წლის სექ-
ტემბრიდან შეიძლება იენისის ათიდგან
აგვისტოს ოც-და-ხუთამდე. არასთან
საჭაროა იყოს წარმოდგენილი ნათლო-
ბის მოწმობა ან კანტარის, ან ადგი-
ლობრივი მღვდლისა. არძებს მიიღებს
ვიცე-პრედესტაციული გამგებელი კომი-
ტეტისა თვ. დვით ივანეს ძე ავალი-
შვილი თბილისის გუმბარის თა-
ვად-აზნაურთა ბანკში და უკოლის მასწავ-
ლებელი უ. შაფიანი თვით უკოლის
სადგომში, რომელიც იმყოფება ქუჩია-
ში, აკურის ქუჩაზე, თაქთაქიშვილის
ახლებში.

(6—6)

მამის პატივი განუცხადო თბი-
ლისის პატივცემულ ვაჟებს, რომ

